

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **Ing. V. M.**, bytem Kotíkovská 42, Plzeň, proti žalovanému: **Magistrát Města Plzně**, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, se sídlem Martinská 2, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2007, č.j. OSVZ/1017/07, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 2. 2008, č. j. 17 Ca 18/2007 – 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí včasně podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Plzni, jímž byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Magistrátu Města Plzně, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 5. 3. 2007, č.j. OSVZ/1017/07. Napadeným rozhodnutím žalovaného správního orgánu bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městského obvodu Plzeň 1, odboru sociálních věcí, ze dne 27. 12. 2006, č.j. SOC/5859/06-650/AnKr, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o dávku sociální péče v souladu s ust. § 90 a § 94 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 463/1991 Sb., o životním minimu, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 7 zákona č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, ve znění pozdějších předpisů.

Proti citovanému usnesení Krajského soudu v Plzni podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Jelikož stěžovatel nebyl pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, krajský soud jej usnesením ze dne 13. 3. 2008 vyzval, aby si advokáta zvolil a ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil krajskému soudu plnou moc udělenou tomuto advokátovi pro zastupování v řízení o podané kasační stížnosti, nebo aby podal žádost o ustanovení zástupce soudem a současně předložil vyplněné potvrzení o příjmech, majetkových a osobních poměrech. Stěžovatel byl krajským soudem zároveň poučen o tom, že nebude-li ve stanovené lhůtě nedostatek zastoupení advokátem odstraněn, bude kasační stížnost Nejvyšším správním soudem odmítnuta. Z doručanky založené v soudním spise vyplývá, že uvedené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno za využití institutu náhradního doručení

ke dni 28. 3. 2008 podle ust. § 50c zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s ust. § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dne 14. 3. 2008 se stěžovatel osobně dostavil ke krajskému soudu a předložil sdělení, ve kterém ustanovení advokáta pro řízení o dané věci odmítá. Ve stanovené lhůtě tak plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti stěžovatel nedoložil ani nezaslal vyplněné potvrzení o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech.

V rámci soudního přezkumu kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud dle zákonem stanoveného procesního postupu nejdříve zabývá splněním zákonných procesních předpokladů jako je včasné podání kasační stížnosti, řádné zastoupení stěžovatele apod. Až v případě naplnění procesních podmínek řízení a absence veškerých důvodů nepřijatelnosti je oprávněn dále zkoumat důvodnost kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel však nebyl zastoupen advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení povinné.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel přes výzvu k doložení zastoupení advokátem a navzdory poučení o možných následcích, plnou moc udělenou advokátovi soudu nepředložil; sám přitom neprokázal vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedoložení plné moci k zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, v posuzované věci se však tento nedostatek ani na výzvu soudu odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitěho přiměřeně podle ust. § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu